●МЕДИЧНІ ЗАКЛАДИ МІНОБОРОНИ

ШАНС ПОВЕРНУТИСЯ ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ

**На сьогодні у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону етап ранньої реабілітації пройшли вже понад 400 військовослужбовців, ще майже 100 отримали спеціалізовану допомогу.
Слід зазначити, що цього року в госпіталі суттєво оновлено методику спеціалізованої реабілітації пацієнтів з пораненнями хребта, спини і головного мозку. Хворі під наглядом лікарів виконують різноманітні вправи на тренажерах, відвідують фізіотерапевтичні процедури, масажі.**

6

●МИ — УКРАЇНЦІ!

ХВИЛЯ ЄДНОСТІ, ХВИЛЯ ПАТРІОТИЗМУ

Хвиля проявів єдності та патріотизму поширюється всіма регіонами і набуває прихильників і на Донбасі. А ще минулого року чимало його жителів перебували в полоні поширених тут за допомогою пропагандистського рупора Кремля стереотипів у поглядах на розв'язану війну. Як зі струмочків починаються могутні річки, так і з ініціатив окремих українських патріотів, громадських об'єднань, фондів, підприємств зароджується і повниться хвиля допомоги захисникам України, її пораненим героям.

7

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 20 СІЧНЯ 2015 РОКУ №6 (5341)

●МАРШ МИРУ

«ЗАПОРУКОЮ ПЕРЕМОГИ Є ЄДНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ»

— МАРШ ТА СПІЛЬНА МОЛИТВА Є ІСТОРИЧНОЮ АКЦІЄЮ НА МАЙДАНІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, БО МИ БОРЕМОСЬ ЗА НАШУ СВОБОДУ ТА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. МИ НЕ ВІДДАМО ЖОДНОГО КЛАПТИКА УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ! «КІБОРГИ» В ДОНЕЦЬКОМУ АЕРОПОРТУ ПРОДЕМОНСТРУВАЛИ МУЖНІСТЬ, ПАТРІОТИЗМ, ГЕРОЇЗМ ТА ПОКАЗАЛИ ПРИКЛАД ТОГО, ЯК ТРЕБА ЗАХИЩАТИ УКРАЇНУ.

— ВОРОГ НАМАГАВСЯ, ЩОБ МИ ВЖЕ ЗВИКЛИ ДО ЖЕРТВ, ЩОБ ЦЕ ПЕРЕЙШЛО ДО АРИФМЕТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ, АЛЕ ЦЬОГО НЕ БУДЕ. КОЖНОГО З УКРАЇНСЬКИХ ГЕРОЇВ, ЯКИЙ ВІДДАВ ЖИТТЯ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ, СУВЕРЕНІТЕТ, ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ, ЗА СВОБОДУ УКРАЇНИ, МИ ПАМ'ЯТАЄМО І БУДЕМО ПАМ'ЯТАТИ. СТОР. 2

●ПЕРЕВІРЕНО У БОЙОВИХ УМОВАХ

ЧИЙ «БРОНЬОВАНИЙ КУЛАК» МІЦНІШИЙ

Сьогодні, маючи досвід ведення бойових дій з російськими найманцями, які воюють із сучасними зразками «імперської» зброї, вже можна порівняти реальні бойові характеристики, скажімо, танків.

Але при більш детальному огляді стає зрозумілим, що чимало нібито сучасного російського озброєння — просто невдалі переробки радянських зразків. СТОР. 5

Фото з архіву «НА»

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

НА ЛІНІЇ ДВОХ СВІТОГЛЯДІВ

Фото Миколи ФЕДОРКІВА

Попри оголошене перемир'я, терористи продовжують обстрілювати населені пункти. Найбільше дістається мирним громадянам на умовному кордоні між Україною та окупованою територією. А в таких містечках, як Мар'їнка, що в передмісті Донецька, взагалі панує тотальна розруха. Тут переплітаються два світогляди: український — раціональний, який прагне миру, та російський, що сіє ненависть, братовбивство та розбрат.

Підтвердженням цього є численні факти ворожнечі ще недавно хороших сусідів, які протягом багатьох років жили поряд на одній вулиці, допомагали один одному, а сьогодні зробили свій вибір та опинилися по різні сторони барикад.

Блокпости в Мар'їнці обстрілюють майже кожної доби. А після чергового «гуманітарного» конвою з території РФ, отримавши боєприпаси та нову зброю, терористи вкрай знахабніли — намагалися знищити українські позиції відразу з трьох напрямків. Але солдати та офіцери 28-ї окремої механізованої бригади дали гідну відсіч. Вони ж і розповіли, що одна частина міста перебуває під їхнім контролем, а друга — тимчасово підконтрольна терористам. Від передового блокпоста, на якому вдалося побувати, якихось 300 метрів до ворога. СТОР. 4

Народна АРМІЯ
20 січня 2015 року

●МАРШ МИРУ

«ЗАПОРУКОЮ ПЕРЕМОГИ Є ЄДНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ»

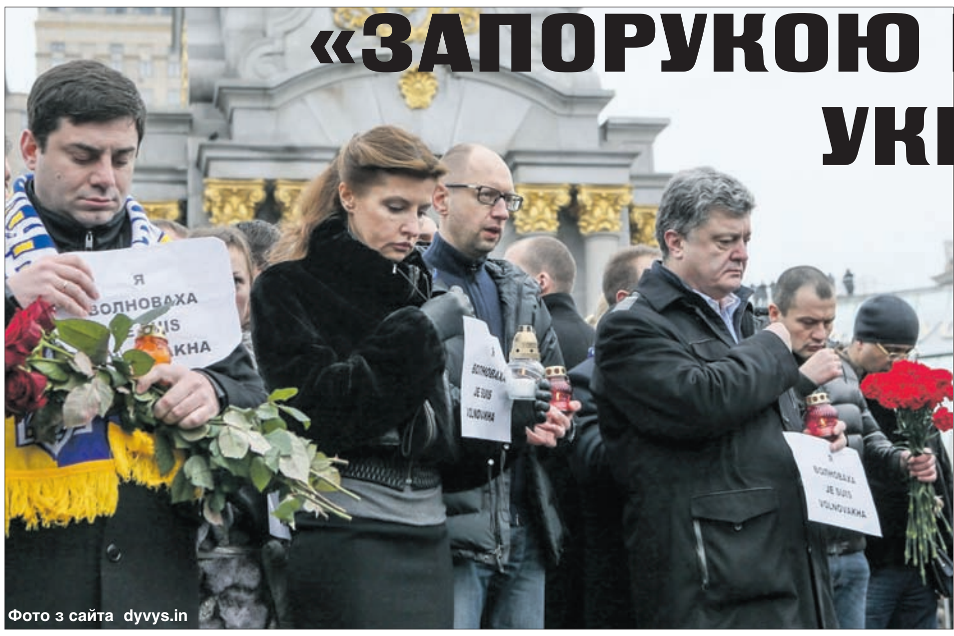

Фото з сайта dyvys.in

Президент України Петро Порошенко разом з дружиною на майдані Незалежності взяли участь у Марші миру «Я — Волноваха», ушанувавши пам'ять усіх, хто загинув від рук терористів і поклав життя за свободу та незалежність України.

Глава держави, Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, народні депутати взяли участь у молебні за загиблими українськими воїнами, за героями «Небесної сотні», за тими, хто загинув від рук терористів, зокрема за жертвами трагедії під Волновахою, коли в результаті артобстрілу терористами блокпоста загинули 13 пасажирів цивільного автобуса.

Звертаючись до присутніх, Президент України сказав: «Сьогодні наш марш та спільна молитва є історичною акцією на майдані Незалежності, бо ми боремось за нашу свободу та незалежність. Ми не віддамо жодного клаптика української землі! «Кіборги» в донецькому аеропорту продемонстрували мужність, патріотизм, героїзм та показали приклад того, як треба захищати Україну».

Глава держави наголосив на тому, що запорукою перемоги є єдність Українського народу. Він відзначив, що сьогодні багато українців від Закарпаття до Луганської та Донецької областей зібралися на спільну молитву в пам'ять про безневинних жертв терористів.

— Ворог намагався, щоб ми вже звикли до жертв, щоб це перейшло до арифметичної статистики, але цього не буде. Кожного з українських героїв, який віддав своє життя за незалежність, суверенітет, територіальну цілісність, за свободу України, ми пам'ятаємо і будемо пам'ятати, — наголосив глава держави.

Петро Порошенко зазначив, що терористи атакують не лише на лінії фронту. Він нагадав про збиття літака МН-17, що спричинило загибель 298 осіб, а також напади на волонтерські офіси в українських містах. «Яку ціль вони переслідують? Налякати нас», — сказав Президент. Глава держави звернув увагу на те, що сьогодні багато українців вийшли на вулиці українських міст з символічними папірцями «Я — Волноваха (Je suis Volnovakha)», повідомила прес-служба Президента України.

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

СИТУАЦІЮ КОНТРОЛЮВАТИМУТЬ У РЕЖИМІ РЕАЛЬНОГО ЧАСУ

Президент України Петро Порошенко провів першу нараду з питань військово-стратегічного планування у Головному ситуаційному центрі при Раді національної безпеки і оборони України. Нарада відбулась за участю Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олександра Турчинова, керівників силових міністерств та відомств і спецслужб.

Як повідомила прес-служба глави держави, нараду було присвячено аналізу поточної ситуації на найбільш гарячих ділянках лінії зіткнення в зоні проведення антитерористичної операції, зокрема в районі донецького аеропорту.

— Зараз у нас з'явилися нові можливості працювати в режимі реального часу. Аналізувати та відпрацьовувати ситуацію в найгарячіших точках зіткнення з найбільшою інтенсивністю вогню, — повідомив Президент України.

Глава держави заслухав доповіді Секретаря РНБО, Міністра оборони, начальника Генерального штабу щодо поточної ситуації в зоні АТО.

Головний ситуаційний центр країни створено при РНБО для обробки та аналізу поточної ситуації в зоні проведення АТО, відпрацювання оптимальних тактичних та стратегічних рішень, для моніторингу і контролю їхнього виконання та оперативного реагування. Центр має найсучаснішу інформаційно-комп'ютерну систему, що дозволяє обробляти величезні масиви інформації, яка буде надходити з усіх державних і недержавних баз даних, зокрема із супутників та безпосередньо з місць подій.

За словами Секретаря РНБО Олександра Турчинова, аналогічні центри є у всіх провідних країнах. «Український Головний ситуаційний центр нічим їм не поступається», — наголосив він.

●УКРАЇНА–ПОЛЬЩА

ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНА СПІВПРАЦЯ АКТИВІЗУЄТЬСЯ

У вітчизняному оборонному відомстві відбулася зустріч першого заступника Міністра оборони України Івана Руснака із заступником Міністра національної оборони Республіки Польща з питань оборонної політики Робертом Купецьким.

Іван Руснак дав загальну оцінку поточної воєнно-політичної ситуації у країні. Зазначалося, що, попри систематичне порушення Російською Федерацією та терористами Мінських домовленостей, керівництво України спрямовує всі зусилля на припинення кровопролиття, мирне врегулювання та недопущення виникнення чергового замороженого конфлікту в Європі. Так, починаючи з 9 грудня відповідно до Мінських домовленостей оголошено «режим тиші» — припинення застосування зброї. В цілому це дозволило знизити напругу збройного протистояння, зменшити втрати серед військових та цивільних, звільнити військовополонених. У подальшому згідно з домовленостями передбачається відвести артилерію і РСЗВ від лінії зіткнення та створити умови для політичних переговорів з урегулювання конфлікту.

Фото Дмитра ЛЮБЧЕНКА

Однак терористи жорстоко та цинічно продовжують обстріли не лише наших військових, але й цивільного населення. Натомість російська сторона використовує «режим тиші» не для проведення мирних переговорів, а для перекидання в Україну найманців, створення збройних формувань так званих «ЛНР» і «ДНР» з власною системою управління, підготовки і забезпечення, яка притаманна регулярним збройним силам.

Під час зустрічі Іван Руснак акцентував увагу на тому, що одними із основних механізмів боротьби з агресором є висвітлення правдивої та об'єктивної інформації про ситуацію в Україні, а також ведення двосторонніх консультативно-дорадчих діалогів. У цьому контексті слід наголосити, що Президент України під час зустрічі з українською громадою у Парижі 11 січня 2015 року, заявив, що європейські лідери підтримали ідею України щодо створення пан'європейського російськомовного телеканалу для боротьби з пропагандою Росії. Приблизно у період саміту Східного партнерства у травні 2015 року є надія, що вказаний телеканал запрацює.

Також перший заступник Міністра оборони України подякував польській стороні за надану матеріально-технічну допомогу для Збройних Сил України, а також за можливість проведення стажування представників закладів охорони здоров'я Міністерства оборони України в лікувальних закладах оборонного відомства Республіки Польща. Адже воно актуальне та необхідне у професійній діяльності військових медиків під час виконання завдань медичного забезпечення проведення антитерористичної операції.

Серед іншого під час зустрічі говорилося, що з урахуванням воєнно-політичної ситуації в Україні практична реалізація наших планів стосовно створення спільної литовсько-польсько-української бригади ЛИТПОЛУКРБРИГ є для України надзвичайно важливим та пріоритетним завданням. Зазначалося, що українська сторона зацікавлена в пошуку варіантів прискорення темпів формування бригади та досягнення нею повної бойової та оперативної готовності шляхом участі в спільних заходах з підготовки штабів, тренуваннях та навчаннях.

Водночас зазначалося, що Міністерство оборони України готове до активізації двосторонньої співпраці з Польщею, зокрема у військово-технічній сфері. У цьому контексті наголошувалося, що для оборонного відомства України на цей час пріоритетними напрямами двосторонного військово-технічного співробітництва є модернізація та підвищення ресурсу авіаційної техніки, кораблів, бронетанкової техніки, а також спільні наукові розробки.

Інф. «НА»

●РОЗВИТОК ЗБРОЙНИХ СИЛ

НА ОЗБРОЄННЯ ПРИЙНЯТО АН-70

Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак підписав наказ про прийняття на озброєння Збройних Сил України військово-транспортного літака короткого зльоту та посадки Ан-70, повідомляє Управління преси та інформації Міністерства оборони України.

Цей літак — десантно-транспортний засіб транспортної авіації Збройних Сил України, призначений для висадки парашутним або посадковим способом повітряних десантів, перевезення в повітряному просторі військ і матеріальних засобів, забезпечення маневру і бойових дій військ та виконання спеціальних завдань.

Довжина нового військово-транспортного літака — близько 40,5 метра, розмах крила — близько 44 метрів, висота — близько 16,5 метра. Маса порожнього літака — 74 тонни. При цьому літак здатний перевозити до 47 тонн вантажу в режимі звичайного зльоту та приземлення і 20 тонн за короткого зльоту та приземлення на висоті до 12 кілометрів зі швидкістю до 750 кілометрів на годину.

Ан-70 має унікальну для літаків свого класу здатність злітати та приземлюватися з коротких, а також необладнаних злітно-посадкових смуг.

Потрібна довжина злітно-посадкової смуги для режимів звичайного зльоту та приземлення Ан-70 становить 1900 метрів, короткого — 790 метрів.

Максимальна дальність польоту Ан-70 без вантажу — 7800 кілометрів. Практична дальність польоту в режимі короткого зльоту та приземлення з вантажем 20 тонн — 3 тисячі кілометрів. Об'єм вантажної кабіни Ан-70 становить 400 куб. метрів. У ній можна перевозити до 300 солдатів зі зброєю або до 206 поранених.

Конструкція літака дозволяє розміщувати у вантажній кабіні у два ряди до 20 одиниць основних видів озброєння та військової техніки Збройних Сил України, десантувати до 110 десантників або моновантаж вагою до 15 тонн. Екіпаж літака — 5 осіб.

Термін служби Ан-70 — 15 тисяч льотних годин, 7 тисяч польотів або 30 років, відповідно. Гарантійний ресурс літака — 3 тисячі льотних годин, 1500 польотів, 10 років експлуатації. Гарантійний термін експлуатації Ан-70 розраховується з часу введення його в експлуатацію і становить не менше 3-х років. Гарантійне напрацювання — не менше 500 льотних годин або 300 приземлень.

ХРОНІКА АТО

ТЕРОРИСТИЧНЕ СВАВІЛЛЯ

РОСІЙСЬКІ НАЙМАНЦІ ОБСТРІЛЮЮТЬ З ЖИТЛОВИХ КВАРТАЛІВ УКРАЇНСЬКІ ПОЗИЦІЇ ТА МИРНИХ МЕШКАНЦІВ

Ситуація в зоні проведення антитерористичної операції має тенденцію до загострення. Значно зросла кількість та інтенсивність обстрілів терористами позицій сил АТО, зокрема із житлових кварталів населених пунктів. Українські військові відбивають атаки російських найманців, завдаючи їм відчутних втрат у живій силі та техніці.

Особливо напруженою залишається ситуація у районі аеропорту міста Донецьк. Зокрема, бандформування вели вогонь по летовищу з РСЗВ БМ-21 «Град» просто з житлових кварталів.

Попри масовані обстріли терористами українських позицій, нашим військовим вдалося захистити цей стратегічно важливий об'єкт. Незважаючи на інтенсивний вогонь противника, здійснюється евакуація поранених. За необхідності для доставки важкопоранених до медичних закладів залучається авіація.

Також терористи не припиняють вогонь по позиціях сил АТО з реактивних систем залпового вогню, артилерії і мінометів у Артемівському, Мар'їнському, Ясинуватському районах Донеччини та Попаснянському районі Луганщини.

Унаслідок обстрілу з установки «Град» міста Вуглегірськ Донецької області загинуло двоє дітей — хлопчики 7 та 16 років, а 9-річна дівчинка з важкими пораненнями доставлена в лікарню. Обстріли терористів призвели до жертв серед мирних мешканців і в Марі'їнці, Красногорівці та Дзержинську.

Також бойовики здійснили черговий артобстріл міста Дебальцеве. У центр населеного пункту влучило щось із 15–20 снарядів, поранено щонайменше 10 людей, серед них 8-річну дівчинку та її маму. Багато постраждалих, є тяжко поранені діти, зруйновані житлові будинки.

Через масований мінометний вогонь з боку російських найманців тимчасово був призупинений пропуск осіб та транспортних засобів на дорожньому напрямку «Новоазовськ — Красноармійськ — Талаківка — Маріуполь».

За останню добу загинули 3 українські військовослужбовці, 66 отримали поранення.

Російська Федерація продовжує перекидати в райони безпосереднього зіткнення на Сході України значну кількість бойової техніки і живої сили. При цьому російські військовослужбовці наносять на свою техніку позначки, характерні для Української армії. Це свідчить про те, що РФ продовжує приховувати свою участь у збройному конфлікті на Донбасі та розгортає кампанію з дискредитації ЗС України серед місцевого населення.

Бандформування «ЛНР» заявило про створення власних «військово-повітряних сил» у складі 2 літаків (штурмовик Су-25 та навчально-тренувальний Л-29). Цей факт свідчить про початок інформаційної кампанії з прикриття можливого використання російської військової авіації проти сил АТО.

Терористи продовжують ведення авіарозвідки наших позицій. Зафіксовано розвідувальний політ ворожого безпілотника над населеним пунктом Карлівка у Донецькій області.

За оперативною інформацією, ватажки бандформування «ДНР» прийняли рішення у примусовому порядку залучати до лав незаконних збройних формувань працівників комерційних структур, що функціонують на тимчасово окупованій території і не фінансують терористів.

З'явилися нові докази причетності терористів до трагедії під Волновахою 13 січня. Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні провела власне розслідування обставин обстрілу автобуса. Зокрема, вони обстежили 2 воронки неподалік місця катастрофи. У своєму звіті СММ ОБСЄ констатувала, що «всі розглянуті воронки були утворені ракетами, випущеними з північного-північно-східного напрямку».

Отже, це підтверджує те, що 13 життів українців — на совісті терористів, оскільки територія, з якої вівся вогонь, контролюється російськими найманцями.

ДОПОМОГА ДОНБАСУ

Офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва відвідали вихованців Краснолиманського центру соціально-психологічної реабілітації. Віднедавна тут виховуються також діти, які прибули з тимчасово окупованих територій. Українські військові передали вихованцям закладу кілька десятків комплектів розвиваючих іграшок та солодкі подарунки.

Волонтери разом з українськими військовими передали гуманітарну допомогу мешканцям села Трьохізбенка Попаснянського району Луганської області. До селищного фельдшерського пункту були доставлені лікарські засоби, а мешканці села отримали продуктові набори. Нагадаємо, що Трьохізбенку терористи постійно обстрілюють з установок БМ-21 «Град». Після останнього обстрілу в селищі пошкоджено декілька будинків, тому вже вкотре село залишилося без електрики та газопостачання.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

НЕЗЛАМНІСТЬ ДУХУ

Фото автора

Наші військові, які встановили на позиціях бойовиків український прапор

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР НА ПОЗИЦІЯХ БОЙОВИКІВ

Бійці 28-ї окремої механізованої бригади, які несуть службу поблизу Донецька, вкотре провчили терористів. Завдяки вправності українських військовослужбовців цього разу обійшлося без жодного пострілу. Річ у тому, що їм вдалося під покровом ночі з-під носа ворога забрати російський триколор та замінити його на український прапор. До слова, це вже не перший такий випадок у цьому районі. Терористи дуже через це казяться.

Нещодавно терористи встановили прапор РФ на одному з териконів поряд із Мар'їнкою в передмісті Донецька. Від нашого блокпоста це приблизно один кілометр. Боєць 28-ї омбр Володимир Г. розповів, що поряд із місцем виконання спецзавдання містяться два ворожі блокпости. Він із трьома товаришами по службі неквапливо та обережно їх обминув. Складності додавало й те, що в цьому районі місцевості терористи зазвичай стріляють на будь-який шум. Проте все обійшлося, і нашим хлопцям вдалося пройти непоміченими. Щоправда, пробиратися довелося дуже повільно.

— За нормальної ходьби відстань до терикону можна подолати за 15 хвилин. Ми прокрадалися більше двох годин, — зазначив Володимир Г. і додав, що назад вони поверталися швидше і з піднесеним настроєм. Адже на териконі гордо майорів наш прапор. Після цього терористи більше доби не наважувалися піднятися і зняти синьо-жовте знамено, адже вважали, що це приманка, встановлена нашими снайперами. І весь цей час з їхніх блокпостів доносилися звуки сварок: російські найманці звинувачували одне одного в тому, що прогавили наших вояків.

Відважні українські військовослужбовці вирішили віддати трофейний російський прапор у музей АТО. Адже хоч це і незначна перемога, але вона вкотре доводить, що дух наших бійців — незламний.

Микола ФЕДОРКІВ, із зони АТО

Народна АРМІЯ
20 січня 2015 року

●СЕРЖАНТСЬКИЙ КОРПУС

РОЛЬ МОЛОДШИХ КОМАНДИРІВ ВИЗНАЧАЄ БІЙ

Як показав досвід бойових дій під час проведення антитерористичної операції на Сході України, сержанти є надійними помічниками командирів підрозділів. Неодноразово сержантам та старшинам у ході боїв доводилося миттєво приймати складні рішення, від яких залежав успіх подальших бойових дій, а головне — людські життя. При цьому високий рівень управління своїми підрозділами показали не лише кадрові, а й мобілізовані молодші командири. Яскравим прикладом цього є сержантський склад 93-ї окремої гвардійської механізованої бригади.

Один з них — заступник командира механізованого взводу сержант Олександр з позивним «Бокс» свого часу проходив строкову службу в Києві на базі зберігання озброєння. Згодом працював у правоохоронних органах. А під час першої хвилі часткової мобілізації добровільно прийшов до військкомату, щоб зі зброєю в руках захищати Батьківщину.

— Ми були першими захисниками «Донецької фортеці», за ким закріпилося грізне для ворогів прізвисько «кіборги». Протягом двох місяців мені було довірено командувати підрозділом, який обороняв один із найбільш важливих об'єктів аеропорту — термінал «С», — розповідає Олександр. — Щодня по нас гатили ворожі міномети та артилерія. Досить добре запам'яталися танкові атаки ворога. Неодноразово найманці та регулярні російські війська намагалися взяти нас штурмом, однак їм це так і не вдалося.

Як пригадує хлопець, у тактиці терористів не було чогось незвичного. Зокрема, перед основним штурмом так званих ополченців їхні «командири» відправляли вперед на вірну смерть. Протягом часу, коли їх знищували українські військові, російські спецпризначенці намагалися визначити наші вогневі точки, а тоді йшли на штурм.

— Ми їх добре відрізняли, адже на них була зовсім інша уніформа, та й рухалися вони невеликими тактичними групами по 6–8 осіб, причому дуже злагоджено, прикриваючи один одного, — продовжує заступник командира взводу. — Однак скільки б російські військові не старалися, в них так нічого і не виходило. Ми успішно відбивали всі їхні атаки. Кожен боєць підрозділу чітко знав своє місце в бою, основні та запасні сектори вогню. А найбільш небезпечні напрямки контролювали добре підготовлені воїни.

Та згодом позиція, яку займали наші військовослужбовці, втратила своє стратегічне значення і стала для них невигідною. Терористам було досить зручно вести вогонь по підрозділу відразу з-за ангара. А нашим танкам, щоб здійснити хоча б одним постріл, необхідно було виїхати вперед. Таким чином бойова машина опинялася на відкритій місцевості й була легкою ціллю для ворога.

Заступник командира механізованого взводу сержант Олександр з позивним «Бокс»:
— Ворожі снайпери вели постійний вогонь по наших позиціях із великокаліберних гвинтівок, причому розривними кулями. Ми ж одразу їх виявляли та накривали з мінометів.

— Тож залишатися в тій будівлі не було жодного сенсу, адже ми могли зазнати втрат, — говорить Олександр. — Офіцер з позивним «Редут» сказав мені чітко: «Дій за обстановкою. Якщо буде сильний штурм і не буде сенсу утримувати цю позицію — виводь людей…»

Того дня кілька українських «ведмедиків» (танки, термінологія АТО) потрапили в засідку, а російські «сімдесятдругі» пішли в наступ. Тож було прийнято рішення вивести особовий склад — близько тридцяти бійців. Причому все відбувалося досить чітко та злагоджено, без метушні. Підрозділ відійшов до нового терміналу, де відразу зайняв заздалегідь підготовлені вогневі позиції та продовжував вести бій і тримати оборону.

— Нашим головним завданням було тримати аеропорт, і ми його виконали. Із забезпеченням у нас не було жодних проблем, усе доставлялося по «дорозі життя» своєчасно. У колективі панував високий бойовий дух, — розповідає боєць.

Ще один мій співрозмовник — командир механізованого відділення — командир бойової машини піхоти сержант Дмитро Деменський — усвідомив роль та місце молодших командирів, проходячи строкову службу в окремому розвідувальному батальйоні. Говорить, що він, хоч і молодший, проте — командир, який відповідає за бойову підготовку та військову дисципліну свого підрозділу. А під час ведення бойових дій — за виконання бойового завдання.

У зоні проведення антитерористичної операції Дмитро перебуває майже із самого її початку. Розпочинав бойову службу на Червоноармійському блокпосту. Там командирами були здебільшого мобілізовані офіцери. Тож сержантський склад, розуміючи складну ситуацію, став для них досить серйозною та надійною опорою.

— Далі наш підрозділ близько трьох місяців виконував бойові завдання в селі Піски, де ми прикривали вхід до Міжнародного аеропорту «Донецьк», — розповідає сержант.

Неподалік вогневої позиції, яку зайняли українські військові, була лісосмуга, де бойовики постійно ховалися та здійснювали спроби штурму. Тож було прийнято рішення виїжджати неподалік від неї на БМП та прострілювати із автоматичної гармати та кулемета ПКТ. Також удень бійці пристрілювали ці напрямки з підствольних гранатометів ГП-25. Це було необхідно, щоб уночі, коли ворог намагався здійснити вилазку, можна було з перших пострілів накрити їх вогнем.

Командир механізованого відділення — командир бойової машини піхоти сержант Дмитро ДЕМЕНСЬКИЙ:
— У Пісках було досить гаряче, терористи та російські війська постійно по нас гатили з мінометів, «Градів» та самохідної артилерії. Щоночі, десь із 12-ї до 1-ї години, бойовики здійснювали вилазки, намагалися підійти до наших позицій. Проте ми постійно успішно відбивали їхні атаки.

Після багатьох марних спроб терористи почали виїжджати на БТРах чи БРДМах та вести по позиціях наших військових вогонь із великокаліберних кулеметів. Для боротьби з ними кожен наш екіпаж БМП-2 отримував конкретне завдання, визначав сектори стрільби та найбільш небезпечні напрямки.

Основним завданням наших військовослужбовців було утримувати цю стратегічну позицію та нікого не підпускати до неї, і вони з цим добре впоралися.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
Дніпропетровськ.
Фото автора

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

НА ЛІНІЇ ДВОХ СВІТОГЛЯДІВ

Фото автора

Увагу відразу привернули понівечені будівлі. Виявляється, що фактично в кожної з них своя історія. Приміром, один із вщент зруйнованих будинків колись належав громадянину-патріоту. Він всіляко намагався підтримати Збройні Сили України. Його сусід пішов до терористів та доніс про таку антиросійську позицію. Командир блокпоста з позивним «Штиль» розповів, що російські найманці, аби покарати патріота, обстріляли будинок з артилерії, мінометів, стрілецької зброї. Від колись заможного помешкання залишилися руїни. Проте не вціліли й сусідні будинки, зокрема й того «хорошого» сусіда. Загалом таких випадків у Мар'їнці чимало, адже свого часу багато її жителів у гонитві за наживою вступили в так зване «мирне ополчення».

— Кожного разу, коли терористи отримують гуманітарний конвой, на 6–7 днів у нас тут виникає справжнє пекло. Відбувається по шість, по сім, по дев'ять і більше нападів із застосуванням артилерії, реактивних систем залпового вогню, стрілецької зброї тощо, — розповів командир блокпоста з позивним «Штиль».

За його словами, після того, як запаси «гуманітарної» допомоги з РФ закінчуються, напади частково стихають. У той проміжок часу наші бійці готуються до прибуття чергової «гуманітарки» з Росії, укріплюють позиції.

Серед численних доказів присутності російської зброї на Донбасі, яких і без того достатньо, військовик продемонстрував РШГ-1 (реактивну штурмову гранату). Вона перебуває на озброєнні РФ з 2000 року, а іншими країнами не використовується. Саме її терористи дуже активно застосовують на мар'їнських рубежах.

Крім фізичної зброї, бойовики застосовують і пропагандистську. Очевидним фактом є співпраця незаконних збройних формувань із російськими та місцевими телеканалами й інтернетресурсами. Жителі Мар'їнки неодноразово розповідали, що терористи вриваються до них у квартири і звідти обстрілюють українських вояків. І тут раптово знаходиться якийсь «лайфньюз». Адже щойно наші військовослужбовці відкривають вогонь у відповідь, це відразу виливається у слізні репортажі про обстріли мирних жителів українцями.

— У районі нашого блокпоста постійно працюють снайпери терористів, які нам дуже дошкуляють. По декілька разів на день вони нас обстрілюють розривними кулями, зазвичай на світанку та ввечері, — розповів боєць 28-ї омбр з позивним «Адвокат».

Він також зазначив, що терористи в основному намагаються атакувати із житлових зон. Броньовану техніку вони розміщують виключно поблизу дитсадків і шкіл. Українським воякам дуже важко обороняться в таких умовах. Адже поряд чимало мирних жителів. Тому доводиться підпускати ворога якнайближче і знищувати дуже прицільно, аби не постраждали невинні.

Звісно, як і в будь-якому підрозділі, на передовій у хлопців з 28-ї омбр, які несуть службу в Мар'їнці, є свій талісман. За словами бійця із позивним «Рембо», перед початком мінометного обстрілу їхній чотирилапий друг на кличку Бімба ховається та закриває лапами голову.

— Чимало солдатів завдячують Бімбі своїм життям. Адже, побачивши дії пса, встигають дістатися до бліндажів та підвалів прилеглих будинків, — розповів «Рембо».

Крім того, блокпост цілодобово охороняють, як їх тут називають, «Стасики». Це манекени, які здалеку схожі на військовослужбовців. Терористи витратили на них чимало куль. Саморобні охоронці завжди приймають перші вогневі удари на себе.

Більшість військовослужбовців 28-ї омбр несуть службу в Мар'їнці вже протягом двох місяців. За цей час вони вивчили звички терористів і знають, чого від них можна очікувати. А тому переконані, що із поставленими завданнями впораються на сто відсотків.

Микола ФЕДОРКІВ,
із зони АТО

Початок на 1-й стор.

ПЕРЕВІРЕНО У БОЙОВИХ УМОВАХ

Фото автора

ЧИЙ «БРОНЬОВАНИЙ КУЛАК» МІЦНІШИЙ

Одним із аспектів ворожої пропаганди, який став напрямом інформаційної інтервенції проти нашої держави, є те, що Україна воює застарілим озброєнням, що в рази поступається російським розробкам. Чи не десятиліття вся інформаційна машина нашого агресивного сусіда промивала мізки і своїм громадянам, і жителям навколишніх держав про непереможність «новітньої» російської зброї.

Але при більш детальному огляді стає зрозумілим, що чимало нібито сучасного російського озброєння — просто невдалі переробки радянських зразків. До речі, створених здебільшого українцями на українських підприємствах. От візьмемо, наприклад, гордість російської ударної сухопутної сили основний бойовий танк Т-72. Його перша модифікація була прийнята на озброєння в Радянському Союзі ще 1973 року. За задумом тодішніх генералів, ця бойова машина мала стати основним «броньованим кулаком» у добиванні «підгнилого Заходу». Однак, як відомо, СРСР розпався і без будь-якої локальної війни. Після зникнення з карти цього комуністичного монстра у Збройних Силах України залишилась певна кількість різних модифікацій танка Т-72. Однак керівництвом Збройних Сил України було прийнято рішення зняти їх з озброєння. Головних причин було дві. Перша — цей танк повністю виготовляється в Росії. А друга — його обслуговування є вкрай дорогим.

Однак після прийняття рішення про зняття Т-72 з озброєння керівництво нашого військового відомства отримало чимало критики на свою адресу. Мовляв, на озброєнні у ЗС України залишились більш старі Т-64. Однак «шістдесятчетвірки» повністю виготовляються в Україні, а за наявності талановитих інженерів та зброярів вони легко вдосконалюються до вимог часу.

Сьогодні, маючи досвід ведення бойових дій з російськими найманцями, які воюють із сучасними зразками «імперської» зброї, вже можна порівняти реальні бойові характеристики, скажімо, танків. Мій співрозмовник — головний сержант танкової роти Євген Федорчук. У складі свого підрозділу цей мужній патріот воює вже понад півроку, звільняючи Донбас з чіпких пазурів російських терористів, беручи участь у танкових дуелях з російськими танкістами.

За словами танкіста, «шістдесятчетвірка» є простою для опанування будь-ким — як механіками, так і членами екіпажу. Він навіть порівняв танк із «жигулями», використання яких не потребує особливих умов та умовностей. А одним із головних плюсів наших танків головний сержант танкової роти Євген Федорчук назвав майже стовідсоткову можливість їхнього ремонту в польових умовах без використання якихось додаткових пристроїв та механізмів.

— У наших машинах просто немає такого механізму, який би не піддавався повноцінному ремонту, — зазначив танкіст. — На відміну від росіян у нас все просте і доступне.

Головний сержант танкової роти Євген ФЕДОРЧУК:

— Упродовж мого перебування в зоні антитерористичної операції нам вдалось захопити кілька російських сучасних модифікованих Т-72. І можу сказати, що вони програють нашим Т-64 у всьому. Наші танки, на мою думку, значно кращі. По-перше, на 5 кілометрів за годину «росіяни» повільніші, по-друге, в них немає кількох важливих бойових систем, які є на наших бойових машинах. Електроніка в Т-72 і складна, і слабка, нею важко користуватись під час бою. Про ремонт та обслуговування російських машин у польових умовах навіть не йдеться.

Окремої критики від українського танкіста зазнало і, так би мовити, внутрішнє обладнання машин нашого ворога.

— Для того, щоб навчити пересічну людину користуватись системою ведення вогню, в наших танках потрібно дві, щонайбільше — три години, — підсумовував головний сержант танкової роти Євген Федорчук. — У росіян це купа тумблерів, кнопок та защіпок, які під час ведення активного бою важко використовувати, та й вивчити алгоритм їхнього застосування дуже складно. А все має бути відточене до автоматизму, адже на полі бою від долі секунди залежить твоє життя.

Крім цього, важливим аспектом є заміри відстані до цілі. В наших танках всі поправки (на погодні чинники, тип боєприпасів тощо) вводяться автоматично. Росіяни ж мають робити це вручну.

— Абсолютно ніякої критики не витримує російський автомат заряджання, — продовжує танкіст. — Він надзвичайно примхливий. Постійні відмови та поломки навіть за незначного використання. А в наших танках можна вести заряджання навіть з відсирілим боєзапасом. Крім цього, український автомат заряджання дозволяє вести бій за повної його поломки або за відсутності навідника. Тоді заряджання можна провести вручну.

Важливим аспектом у бою є кучність та дальність стрільби. І в цьому ми теж маємо перевагу.

— Під час ведення боїв ми з танкової гармати Т-64 легко влучаємо в ціль розміром два на чотири метри, яка знаходилась на відстані у понад п'ять кілометрів, — розповів Євген Федорчук. — З російського танка це просто неможливо зробити. Там немає, скажімо, виправлення похибок на вітер тощо. А в нас усе це є.

До речі, наша ходова теж краща. За словами танкіста, за чотири місяці українські машини «пробігали» понад три тисячі кілометрів без суттєвого втручання в ходову та трансмісію. Росіянам же потрібно «обслуговувати гусениці» чи не після кожного виходу. Також наші танки значно економніші за ворожі.

Досвід бойових дій довів, що і підготовка наших екіпажів краща, ніж у росіян. Адже наші танкісти вправно влучають у цілі за 500–600 метрів і на гранично далеких відстанях. А ще вони можуть вести бій і з ходу, і з вогневих позицій.

На цій неоголошеній війні наші танкісти не рахували і не рахують знищені одиниці ворожої техніки чи живої сили. Вони кажуть, що просто захищають Україну. Так було і буде надалі.

Тарас ГРЕНЬ, «Народна армія»

НОВІ РОЗРОБКИ

БМП НА БАЗІ Т-64

Державний концерн «Укроборонпром» відновив розробку бойової машини піхоти на базі танка Т-64. Фахівці бронетанкової галузі готові почати серійний випуск цієї техніки вже нинішнього року в разі відповідного замовлення від Міністерства оборони і Нацгвардії України.

Упродовж заводських випробувань конструктори Харківського бронетанкового заводу спільно з фахівцями Міністерства оборони України вирішили ще більше вдосконалити розробку — замінити комплекс озброєння і встановити сучасний динамічний захист, який підвищить живучість машини, повідомляє пресслужба концерну.

Проте цей проект передбачає серйозні зміни в компонуванні внутрішніх об'ємів. Моторно-трансмісійне відділення БМП перенесли в передню частину корпусу, що дозволило об'єднати середню і кормову частини в єдиний простір. Відповідних змін зазнала і ходова частина. Фактично при розробці БМП українські конструктори розгорнули корпус базового танка задом наперед і оснастили його набором устаткування, властивого бойовим машинам піхоти.

Модернізована БМП отримала новий комплекс озброєння, розміщений у башті. До його складу увійшли 30-мм автоматична гармата, кулемет і автоматичний гранатомет, а також протитанковий ракетний комплекс «Бар'єр». На двох пускових установках розміщуються чотири транспортно-пускові контейнери з ракетами.

В «Укроборонпромі» відзначили, що така броня здатна витримати влучення бронебійних куль, а також постріл з гранатомета. Машина здатна транспортувати майже півтора десятка військових.

З моменту розробки нової БМП стверджувалося, що в майбутньому вона буде прийнята на озброєння Сухопутних військ ЗС України і поступово замінить застарілі бойові машини піхоти інших моделей.

Народна армія
20 січня 2015 року

●МЕДИЧНІ ЗАКЛАДИ МІНОБОРОНИ

ШАНС ПОВЕРНУТИСЯ ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ

...Лейтенант Віктор Легкодух — наперекір своєму прізвищу не з легкодухих! Навпаки, з чоловіків сильних духом — хоробрих та відважних! Командир взводу 25-ї окремої повітряно-десантної бригади з перших днів антитерористичної операції на Сході країни перебував на передовій.

Амвросіївка, Вуглегірськ, Дебальцеве, Жданівка — це далеко не повний перелік усіх тих міст і населених пунктів, де доводилось вступати в бій йому та його товаришам. В останньому населеному пункті десантники вкотре потрапили під мінометний обстріл противника. Тоді офіцер і був поранений. Осколок міни, пробивши лопатку, зламав два ребра, ключицю, пройшов біля серця і, проштрикнувши ліву легеню, зупинився у хребті.

Відтоді минуло вже більше чотирьох місяців. Мінялися і військові шпиталі — харківський, одеський, тепер львівський. Але в офіцера-десантника незмінною залишається мрія стати на ноги, відчути землю і піти!!!

У Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону військовослужбовець перебуває вже більше місяця. Тут йому зробили операцію та видалили осколок. На даний момент лейтенант Віктор Легкодух проходить спеціалізовану реабілітацію.

Саме для таких пацієнтів у центрі сьогодні на повну потужність працює відділення відновного лікування. Воно належить до клініки нейрохірургії та неврології та є базовим для лікування поранених з ураженнями центральної та периферичної нервової системи. Простими словами — тих, хто через ушкодження спинного мозку або нервів втратив можливість рухатись. І тут їх фактично повертають до повноцінного життя.

Реабілітації потребує кожен третій поранений

Ще рік тому унікальне за своєю суттю відділення відігравало другопланову роль. Старе обладнання, традиційний і звужений перелік типових процедур робили його посереднім у наданні спеціалізованої медичної допомоги. Ставлення до відділення змінила війна, коли до медичної установи почали надходити численні такі пацієнти, і їхні проблеми належало розв'язувати.

Як підкреслює головний хірург Західного регіону полковник медичної служби Іван Богдан, сьогодні кожен третій військовослужбовець, який отримав поранення і був прооперований, має пройти реабілітацію.

— Навіть якщо пацієнтові проведено сучасне хірургічне лікування, є висока ймовірність, що без адекватної та дієвої реабілітації він може на все життя залишитися інвалідом, — зазначає Іван Степанович.

За його словами, реабілітацію лікарі ще називають терміном «відновне лікування» і поділяють її на три етапи. Перший — рання реабілітація. Це проведення відновного лікування від моменту потрапляння хворого до госпіталю паралельно з основним. Наступний, другий, етап — спеціалізована реабілітація, коли вже завершено лікування, а у хворого є порушення певних функцій організму. Таке лікування передбачає компенсацію цих порушень і відновлення працездатності пацієнта.

Є ще третій етап — соціальна реабілітація, спрямована на повернення пацієнта до нормального життя в суспільстві. Вона проводиться вже після виписки з військового госпіталю у спеціальних реабілітаційних центрах насамперед Міністерства соціальної політики.

На сьогодні у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону етап ранньої реабілітації пройшли вже понад 400 військовослужбовців, ще майже 100 отримали спеціалізовану допомогу.

Слід зазначити, що цього року в госпіталі суттєво оновлено методику спеціалізованої реабілітації пацієнтів з пораненнями хребта, спини і головного мозку. Хворі під наглядом лікарів виконують різноманітні вправи на тренажерах, відвідують фізіотерапевтичні процедури, масажі.

— Зараз у відділенні відновного лікування перебувають 26 пацієнтів, яких виходжуємо за новітніми методиками. У кожному з випадків застосовуємо індивідуальний підхід, знання та вміння наших спеціалістів — провідних лікарів, реабілітологів, урологів, масажистів, фізіотерапевтів, психологів, логопедів, — розповів завідувач відділення Ростислав Данилків.

Допомога на сучасному європейському рівні

Поступ у медицині залежить від досягнень науки, а процес лікування чи відновлення пацієнтів — від матеріальної бази того чи іншого відділення зокрема і лікувального закладу загалом. Як вже говорилося на початку матеріалу, ще зовсім недавно відділення відновного лікування центру було у стані «минулих літ». Лише тоді, як сюди почали надходити перші поранені, відділення довелось негайно реконструювати та забезпечити сучасним обладнанням, яке б допомагало повернути поранених до нормального життя.

— У цьому відділенні фактично все обладнання закуплене за гроші спонсорів, благодійних фондів, небайдужих людей, зокрема й громадян країн Євросоюзу. Тут уже акумульовано близько 3 мільйонів гривень. Тільки один вертикалізатор коштує 450 тисяч гривень. У планах — запустити до весни комплекс водних процедур, кошторис якого становить близько півтора мільйона гривень, — розповів начальник Військово-медичного клінічного центру Західного регіону полковник медичної служби Іван Гайда. — Зараз у відділенні мінімальний комплект необхідного обладнання: по одному апарату для розробляння ноги та руки, один вертикалізатор тощо.

— Звісно, що спеціалізованого обладнання потрібно значно більше. Але й те, що в нас зараз є, дозволяє надавати допомогу, — каже завідувач відділення Ростислав Данилків і додає: — Є бігова доріжка з можливістю встановлення мінімальної швидкості руху, є апарат для вертикалізації пацієнтів — петля Гульдмана, є орбітрек та ще багато іншого.

До речі, ще не так давно у відділенні було лише декілька візків, а тепер тільки у коридорі їх ціла шеренга. За словами лікаря, візки навіть віддають хворим, яким вони потрібні.

— Ще жоден спинальний пацієнт, який потребував візка, не виписався від нас без нього. А їм потрібні спеціальні візки активного типу. Такі візки дуже дорогі й робляться індивідуально під кожного пацієнта. Та завдяки волонтерам ми підбираємо візки й для таких хворих, — розповів завідувач відділення.

У планах керівництва центру обладнати відділення кімнатою-кухнею, в якій пацієнти з порушенням функцій рук зможуть вчитися готувати, а також облаштувати кімнату психологічного розвантаження та постелити на підлогу спеціальне покриття тощо.

Та вже зараз головний хірург Західного регіону полковник медичної служби Іван Богдан стверджує: «Ми надаємо допомогу на сучасному європейському рівні!»

«Легких» хворих у відділенні немає. Разом з тим лікарі впевнені, що в поранених бійців є всі шанси стати на ноги! Головна умова — вчасно розпочати процес реабілітації. Насамперед це стосується спинальників, з якими з першого дня повинен працювати реабілітолог. До речі, сьогодні в шпиталі працюють найкращі такі фахівці. Наприклад, реабілітолог Мар'яна Гординська — член Львівської обласної асоціації фізичних реабілітологів — майже 10 років працювала за фахом в одній з медичних установ Національного паралімпійського комітету в Криму. Коли півострів було анексовано, переїхала до Львова. Займалася з хворими у центрі спочатку на волонтерських засадах, а зараз — у штаті військового госпіталю.

— Моїм пацієнтам треба давати більше навантаження. З такими чоловіками не можна панькатися чи потурати їм. Навпаки, треба працювати більш напруженіше і давати зрозуміти, що вони були і залишаються чоловіками, які невдовзі візьмуть на себе відповідальність за свою долю і сім'ю, — ділиться методикою своєї роботи реабілітолог.

Деякі з колишніх пацієнтів відділення навіть почали професійно займатися спортом і сьогодні тренуються у складі паралімпійської збірної України. Попри їхні травми і поранення, вони передусім сильні духом і вірою. Вірою, яка обов'язково їм допоможе!..

— Я три місяці лежав у горизонтальному положенні. А зараз почав рухатись. Звичайно, що в моєму випадку потрібні час і зусилля. Та вже заняття на спеціалізованих тренажерах дають надію на краще. І я вірю, що все буде гаразд і я стану на ноги! — твердо і впевнено говорить лейтенант Віктор Легкодух.

Це обов'язково буде, Вікторе!

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія».
Фото автора

МИ — УКРАЇНЦІ!

Зустрів цих молодят у перший день Нового року. Вродливі, осяяні щасливими усмішками, вони привернули мою увагу ще й своїм одягом. Їхні куртки були в кольорах Державного прапора України. Здавалося, що душевний стан молодих людей переповнив їхні душі і проявився навіть зовні. Побачивши такий вияв патріотизму, перехожі дарували цій парі щирі симпатії.

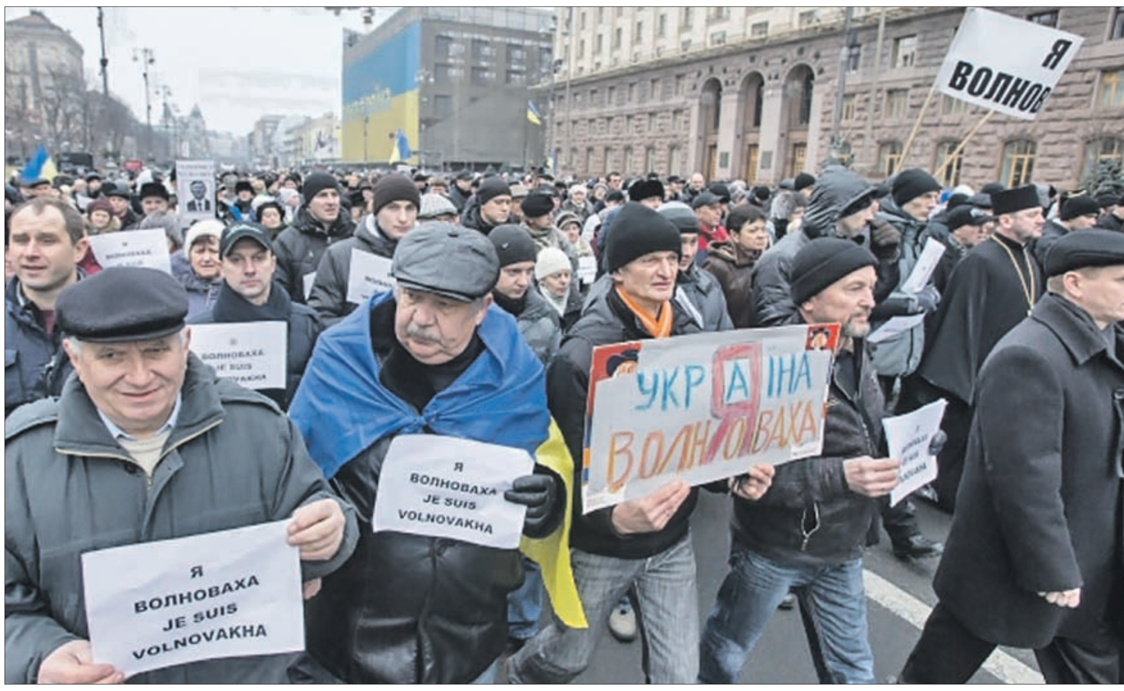

Фото з архіву «НА»

ХВИЛЯ ЄДНОСТІ, ХВИЛЯ ПАТРІОТИЗМУ

Здивував мене цього дня і вітальний дзвінок до давнього знайомого, відставного полковника. Раніше замість гудків на його мобільному телефоні лунала мелодія гімну колишнього Радянського Союзу. Коли вперше почув її, поцікавився, чим обумовлений такий вибір. «Розумієш, мої кращі роки життя були пов'язані з цією країною. Й у сина-школяра виховував шанобливе ставлення до її гімну: спонукав його вивчити слова напам'ять…» Але того дня телефон ветерана на мій дзвінок відгукнувся мелодією… Державного гімну України. Таку зміну уподобань пояснив так: «Я не можу чути гімн тієї країни, яка веде неоголошену війну проти України…»

На цьому мої новорічні відкриття не закінчилися. Привітавши сусідку зі святом, поцікавився, що нового відбулося в її житті. «Знаєш, як віруюча людина відтепер більше не ходитиму до місцевої церкви Московського патріархату. Бо не хочу слухати антиукраїнські проповіді її священиків…»

Ми маємо приклади, достойні книги Гіннеса

Гадаю, що кожен з наших громадян може розповісти схожу буденну історію про те, як змінюється свідомість людей, зростає у суспільстві хвиля єдності, патріотизму. Нещодавно повернувся зі Львова мій товариш, який побував на зустрічі випускників Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Велике враження справила на нього історія братів Івана, Олександра та Віталія Шимонів. Вони закінчили цей військовий виш і пройшли випробування участю в антитерористичній операції. На жаль, у грудні минулого року в бою під Дебальцевим смертю героя загинув старший лейтенант Олександр Шимон. У закарпатському селі Угля є школа, де навчалися брати. Тут створено куточок бойової слави цих патріотів. Порушено клопотання про присвоєння школі імені Олександра Шимона.

Хвилюючу історію про офіцерську династію розповів у листі до редакції наш дописувач Микола Атаманчук. За його словами, у селі Шеметиця Житомирської області є сім'я, гідна занесення до книги рекордів Гіннеса. Тутешні жителі Микола та Оксана Медведські виховали сім синів-офіцерів — Василя, Віктора, Івана, Миколу, Олександра, Віталія, Федора. На цей час офіцерська династія «розрослася» майже до 20 осіб. В Одеській військовій академії навчається внук одного з цих захисників Вітчизни.

Лише вже ці наведені приклади красномовно засвідчують, як багато в нас справжніх патріотів. Неоголошена війна проти України минулого року ще тісніше об'єднала народ навколо забезпечення незалежності та територіальної цілісності держави. Вони сподіваються, що 2015 рік стане роком перемоги та миру. А гарантом цього, за словами Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Порошенка, стане нова Українська армія. Вона на цей час має найбільші авторитет та підтримку в суспільстві. Сьогодні переважна більшість наших громадян у той чи інший спосіб допомагають своїм захисникам, беручи участь у волонтерському русі.

Хвиля проявів єдності та патріотизму поширюється всіма регіонами і набуває прихильників і на Донбасі. А ще минулого року чимало його жителів перебували в полоні поширених тут за допомогою пропагандистського рупора Кремля стереотипів у поглядах на розв'язану війну. Так, за даними начальника Головного слідчого управління Служби безпеки України Василя Вовка, на території, підконтрольній терористам, проживало майже чотири мільйони осіб. Станом на початок бойових дій майже 80 відсотків населення підтримували так звані «ДНР» і «ЛНР». Зі звільненням низки міст Донеччини від новоявлених окупантів ситуація почала докорінно змінюватися. Це засвідчили, наприклад, дані соціологічних досліджень, проведених фахівцями фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» та соціологічної служби Центру Разумкова у Краматорську та Слов'янську наприкінці минулого року. Згідно з ними майже кожен другий житель Краматорська назвав Росію стороною воєнного конфлікту в Україні, а 38 відсотків респондентів Слов'янська вважають винуватцями цього режим «донецького землятрусу» екс-президента України Януковича.

ХВИЛЯ ПРОЯВІВ ЄДНОСТІ ТА ПАТРІОТИЗМУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ВСІМА РЕГІОНАМИ І НАБУВАЄ ПРИХИЛЬНИКІВ І НА ДОНБАСІ. А ЩЕ МИНУЛОГО РОКУ ЧИМАЛО ЙОГО ЖИТЕЛІВ ПЕРЕБУВАЛИ В ПОЛОНІ ПОШИРЕНИХ ТУТ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРОПАГАНДИСТСЬКОГО РУПОРА КРЕМЛЯ СТЕРЕОТИПІВ У ПОГЛЯДАХ НА РОЗВ'ЯЗАНУ ВІЙНУ

Можна стверджувати, що й надалі буде відбуватися звільнення жителів визволених міст Донбасу від впливу російської пропаганди, і вони ставатимуть прибічниками незалежності та цілісності України. Про це свідчить такий приклад. На святі Різдва Христового в родинах жителів Західної України побували діти з низки міст Донеччини. Повернувшись додому, вони почали розмовляти українською мовою і своїми розповідями теж розвінчують серед рідних та знайомих «міфи», які породила пропагандистська машина Кремля.

Майбутнє — за новим поколінням

Майбутнє кожної держави — її молоде покоління. Як відомо з Біблії, Мойсей після придушення повстання євреїв у Єгипті вивів свій народ з цієї країни і розпочав похід до обітованої землі. Він тривав сорок років, від голоду та холоду в пісках пустелі загинуло багато вихідців з неволі. Чому так довго випробовував Мойсей трудноощами свій народ? Щоб за цей час вимерло покоління рабів і народилася когорта бійців. Саме з останніми він прийшов до землі обітованої, на якій його народ здобув визнання у світі. Понад 23 роки український народ прямує шляхом випробувань до своєї свободи та незалежності. Неоголошена війна на Сході держави, яка розпочалася минулого року, стала для нас тим Рубіконом, перетнувши який, у повний голос заявило про себе нове покоління молодих, амбітних, справжніх патріотів, захисників України. Малюнки дітей на патріотичну тематику можна побачити сьогодні в госпітальних палатах, де на лікуванні перебувають поранені військовослужбовці. Вони як обереги захищають на передовій серця українських героїв.

У складі волонтерських об'єднань чималу допомогу армії надають і студенти українських вишів. Так, нещодавно в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулася презентація Всеукраїнського студентського волонтерського руху. До його складу увійшли представники багатьох вишів з усіх регіонів. Студентська громада опікуватиметься пораненими військовослужбовцями та родинами загиблих під час бойових дій у зоні АТО. А щоб діяльність волонтерів була конкретною, при студентській волонтерській організації створено медичні, технічно-інженерні, юридичні та інші групи. Прибувши на передову у районі населеного пункту Піски, керівник цього об'єднання Марія Митрофаненко, поспілкувавшись з воїнами, визначила їхні нагальні потреби. У цей підрозділ волонтери вже відправили чимало необхідних їм речей.

До надання допомоги Збройним Силам активно долучилися 40 тисяч українських вчених, які працюють у Національній академії наук України. Як повідомив в одному з інтерв'ю перший Герой нашої незалежної держави, керівник НАН України Борис Патон, академічні вчені з ініціативи Бориса Євгеновича зібрали на лікування та реабілітацію поранених військовослужбовців близько 1,3 млн гривень. Вони відправили на передову автомобіль, тепловізори, особисті аптечки для бійців, теплий одяг, взуття, акумулятори, ліхтарики тощо. А фахівці Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології як гуманітарну допомогу захисникам України передали свої розробки у лікуванні поранених військовослужбовців і мирних громадян — спеціальні пов'язки. Завдяки їхнім унікальним характеристикам у 2–4 рази скорочується тривалість кровотечі, в 1,5–2 рази знижується обсяг втрат крові від поранень. Окрім того, цей засіб запобігає виникненню повторних інфекцій ран та ушкоджень. Вчені цього інституту розробили біологічно активний додаток до раціону харчування, який забезпечує високий ефект при комплексному лікуванні захворювань печінки, інших внутрішніх органів. Академічні вчені мають великі можливості для посилення обороноздатності держави, наукового супроводження вітчизняного оборонно-промислового комплексу. Вже підготовлено комплекс оборонних розробок, реалізація яких значно посилить воєнну міць держави.

ЯК ЗІ СТРУМОЧКІВ ПОЧИНАЮТЬСЯ МОГУТНІ РІЧКИ, ТАК І З ІНІЦІАТИВ ОКРЕМИХ УКРАЇНСЬКИХ ПАТРІОТІВ, ГРОМАДСЬКИХ ОБ'ЄДНАНЬ, ФОНДІВ, ПІДПРИЄМСТВ ЗАРОДЖУЄТЬСЯ І ПОВНИТЬСЯ ХВИЛЯ ДОПОМОГИ ЗАХИСНИКАМ УКРАЇНИ, ЇЇ ПОРАНЕНИМ ГЕРОЯМ. ТАК, УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЕКТУ «КІБОРГ-ПРОТЕЗУВАННЯ»

Як зі струмочків починаються могутні річки, так і з ініціатив окремих українських патріотів, громадських об'єднань, фондів, підприємств зароджується і повниться хвиля допомоги захисникам України, її пораненим героям. Так, уже розпочалася реалізація проекту «Кіборг-протезування». А історія його виникнення пов'язана з долею українського солдата Василя. За патріотичні переконання бойовики відрубали юному полоненому патріоту руку. Щоб допомогти йому, фахівці проекту вирішили створити такий протез, за допомогою якого він міг би все робити і навіть грати на музичному інструменті чи керувати машиною. Як повідомив голова координаційної групи проекту Олександр Скориков, на реалізацію програми українська діаспора пообіцяла виділити 200 тисяч доларів США. Для випробування «кіборг-протезу» його передадуть в Ірпінський військово-медичний клінічний центр Збройних Сил України для реабілітації поранених військовослужбовців. На думку авторів цього проекту, виготовлення в Україні найсучасніших протезів сприятиме значній економії державних коштів, прискорить забезпечення ними потреб поранених учасників АТО.

Міцне плече всенародної підтримки

Знаю одного ветерана військової служби, який відправив на лікування поранених військовослужбовців десятий поштовий переказ. І хоча його пенсія не перевищує дві мінімальні зарплати, він і надалі вирішив матеріально підтримувати оборонне відомство. На цей час немає статистики, скільки таких людей діляться кровними з військовослужбовцями Збройних Сил. Але відомі результати такої всенародної допомоги національному війську. Станом на початок поточного року, за словами Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака, на рахунок військового відомства надійшло понад 153,3 мільйона гривень благодійної допомоги. Також військові частини отримали в натуральному вигляді матеріальних ресурсів на суму 390,9 мільйона гривень. Це бронежилети, шоломи, сухі пайки, тепловізори, засоби зв'язку тощо. Така всенародна підтримка Збройних Сил України посилює їхню боєздатність, єдність армії та народу, сприяє військово-патріотичному вихованню молоді.

Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

●ДУХОВНІСТЬ

СВЯТА ВОДА ЗДОРОВ'Я ДОДАЄ

Військовослужбовці Окремого полку Президента України скупались у свято Водохреща у крижаній воді. Таке купання у військовій частині вже є традиційним — його проводять п'ятий рік поспіль.

Щорічному купанню передує служба Божа. Її провів о шостій ранку настоятель храму архістратига Божого Михаїла отець Лука. Священнослужитель традиційно освятив воду та окропив нею казарми. І лише після цього було розпочате купання у своєрідній «військовій» купелі, встановленій на плацу поблизу храму.

— Хрещенським купанням у холодній воді мене не здивуєш, — розповідає солдат роти почесної варти Віктор Бондаренко. — Вперше занурився в ополонку ще шість років тому на своїй батьківщині в Миколаєві. Саме тоді відкрив для себе чудодійну силу освяченої води. Я, як людина віруюча, не міг дозволити собі в таке велике християнське свято не виконати належного обряду. Після купання я не мав застуд весь рік! Хоча до цього часто хворів на ГРВІ. Відтоді я прибічник хрещенського купання.

А ось заступник командира батальйону почесної варти по роботі з особовим складом майор Сергій Шевчук цього року вперше занурився в крижану купіль.

— Відчуваю себе немов оновленим зсередини, — із чашкою гарячого чаю в руках поділився враженнями майор Шевчук. — Я вже давно помітив одну закономірність: ті, хто купається на Водохреща, йдуть на лікарняні набагато рідше. Тепер перевірю цілющу силу купання в освяченій воді й на собі. Раджу спробувати хрещенське пірнання усім! Це надзвичайно загартовує тіло. А, як відомо, у здоровому тілі — здоровий дух! — зазначив він.

Оксана МАРЧУК, «Народна армія»

Фото Андрія ШИПАТОВА

●ЧОТИРИЛАПІ ПОМІЧНИКИ ДЛЯ ВОЇНІВ АТО

ГРЕТА СЛУЖИТИМЕ В МОРСЬКІЙ ПІХОТІ

На Миколаївщині кінологи почали тренувати собак для АТО. Перша німецька вівчарка вже пройшла загальний курс тренувань і незабаром вирушить на нове місце служби в батальйон морської піхоти. Дресирувальники кажуть, що як у воєнний, так і в мирний час чотирилапі помічники незамінні. На війні можливості службових собак неймовірні. Вони виявляють вибухівку, беруть слід диверсійних груп, без страху затримують озброєних терористів.

Німецьку вівчарку Грету кінологи називають важливим пілотним проектом. Півроку тому її подарували батальйону морської піхоти. Зараз вона вже вміє долати смугу перешкод та знає чимало службових команд. Важливим при цьому є виховання в собаки витримки. Семимісячна Грета може знаходитися поряд з кормом годинами, але за необхідності до їжі так і не доторкнеться. У дресирувальника вона ж їстиме з тієї руки, з якої він їй дозволить.

За словами представника спілки кінологів України Олександра Ярового, інші дорослі собаки демонструють молодій вівчарці те, чого вона повинна незабаром навчитися. Навчений пес може попередити дії диверсантів.

— За командою «фас!» собака поспішає на затримання, робить захоплення рукава, а після команди господаря «дай!» він відпускає й починає охороняти вороже налаштовану людину. За спробою диверсанта втекти або напасти собака перешкоджає йому це зробити, — розповів кінолог.

Миколаївські кінологи вже мають замовлення на підготовку чотирьох цуценят для військових, але для цього їм потрібна фінансова підтримка. Адже для того, щоб підготувати службового собаку, на рік необхідно 22 тисячі гривень. Й це лише вартість корму та ветеринарних послуг.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Миколаїв

●НА ПЕРЕДОВІЙ

У БОЙОВИХ БУДНЯХ Є МІСЦЕ МИСТЕЦТВУ

Народна артистка України Лариса Стадніченко разом з волонтерами Одещини відвідала українських військовослужбовців, які несуть бойове чергування на передових позиціях Приазов'я.

З ініціативи керівництва сектору була організована святкова концертна програма, на якій Лариса Стадніченко для військовослужбовців Збройних Сил України виконала низку українських патріотичних пісень.

— Дуже приємно, що моє мистецтво додало певного розмаїття в нелегкі бойові будні захисників Маріуполя, — розповіла артистка.

Також одеські волонтери передали українським бійцям теплі речі та технічні засоби, необхідні у польових умовах.

Військовослужбовці подякували гостям за підтримку та творчу майстерність.

Дмитро ЧАЛИЙ, із зони АТО

●ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

ДОМАШНІ СМАКОЛИКИ ВІД «КУЛІНАРНОЇ СОТНІ»

В Одесі в межах громадської ініціативи «Нагодуй солдата» близько тридцяти господарок об'єдналися в «Кулінарну сотню» й забезпечують військовослужбовців, які знаходяться на лікуванні у військовому шпиталі та в зоні бойових дій на Сході України, смачною і ситною домашньою їжею.

— Хотілося б охопити якомога більше солдатів, але рук не вистачає, — зізнається координатор «сотні» Далія Северин. — Нам би ще хоча б тридцять активісток, адже більшість тих, хто вже «у строю», працюють, а готують у вільний час.

Щодень жінки збираються по троє-четверо у когось вдома й фасують українську «нутеллу» — пасту з сала з часником, щедро приправлену зеленню. Кожну коробочку вони оригінально підписують: «Білий шоколад для героїв», «Сало з часником від дівчат з перцем». Таке частування на фронті йде на «ура».

Радіють бійці й печиниці у формі тризуба, і енергетичному чаю з м'ятою, імбиром і медом. Особливою популярністю користуються вітамінні набори з кураги, горіхів, родзинок і чорносливу.

— Хлопці в госпіталі бентежаться, спостерігаючи, як дівчатка тягнуть величезні баули з їжею по сніжних заметах, — говорить Далія Северин. — Був би мікроавтобус — ми б «зажили»!

Далія Северин каже, що на Одещині дуже багато патріотів. Люди дізнаються про «Кулінарну сотню», привозять продукти, вже готову борщову заправку. До заправки волонтери додають помиту картоплю, капусту, великий пакет сухарів з часником, коробку зі свіжим кропом і петрушкою і відправляють такі набори на передову. Один набір розрахований на те, щоб нагодувати борщем 20 осіб. Готувати такий борщ просто. Досить порізати картоплю і капусту, змішати їх з борщовою заправкою і зварити. У результаті виходить борщ, за словами солдатів, які його їли, за смаком не гірше за домашній, який готували їм матері і дружини.

А ще одеситки мріють про велику кухню — з плитами і всілякими приладами для нарізки м'яса та сушіння овочів. Плани у волонтерок грандіозні, навіть меню спеціальне розробили для солдатів. Поки всіх страв не розголошують, але вже точно обіцяють почастувати захисників Батьківщини фірмовим одеським форшмаком.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Одеса

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ●ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 20-22 січня: *хмарно. 20-21 січня місцями дощ, мряка (в північній частині місцями сніг), 22 січня місцями сніг, на півдні дощ, ожеледь. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с, 22 січня на заході місцями пориви до 15 м/с. Температура повітря протягом доби 0...+5°С (вночі на півночі та сході місцями до -3°С, вдень на півдні місцями до +7°С), лише 22 січня на сході вдень 0...-5°С.*

По Києву та області на 20-22 січня: *хмарно. Місцями невеликий сніг. Вночі та вранці місцями туман. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря в Києві та області: протягом доби 0...+5°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20093
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 39433**

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua

Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.